

Słowo pasterskie opolskiego biskupa pomocniczego Pawła Stobrawy z okazji Światowego Dnia Chorego

Wśród trosk i niepokojów, które pojawiają się czasem w ludzkim sercu i są powodem udręki, jest lęk przed cierpieniem i chorobą. A kiedy stają się one naszym osobistym, bolesnym doświadczeniem, stawiamy sobie pytania, które towarzyszą człowiekowi od początku dziejów: Dlaczego właśnie mnie to spotyka? Czym zawiniłem, że choruję i cierpię? Pytania te prawie zawsze pozostają bez odpowiedzi.

Już starotestamentalny Hiob, zastanawiając się nad trudami i udrękami ludzkiej egzystencji, ze smutkiem stwierdza: „Czyż nie do bojowania podobny jest byt człowieka?” (Hi 7, 1). Bojowanie to dotyczy często zmagania się z cierpieniem i chorobami. I chociaż od najdawniejszych czasów człowiek podejmował bardzo wiele wysiłków, aby odsunąć od siebie wszelkie trudne doświadczenia, mimo to choroby i cierpienia, niestety, stale towarzyszą ludzkiemu życiu. Izraelici obiecywali sobie, że wiele zmieni przyjscie na świat oczekiwanego Mesjasza. Izajasz w proroczej wizji napisał: „On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, [...] a w Jego ranach jest nasze zdrowie” (Iz 53, 4-5).

Ludzkie nadzieje na to, że choroby i cierpienia znikną z krajobrazu życia jeszcze bardziej się obudziły, gdy Pan Jezus rozpoczął publiczną działalność. I nie były one bezpodstawne. Ewangelisci często ukazują nam Jezusa wśród chorych. Św. Mateusz odnotował, iż „Ludzie miejscowi, poznawszy Jezusa, znieśli do Niego wszystkich chorych i prosili, żeby przynajmniej frędzli Jego płaszcz mogli się dotknąć; a wszyscy, którzy się Go dotknęli, zostali uzdrowieni” (Mt 14, 35-36). W odczytanej zaś dzisiaj Ewangelii usłyszeliśmy o uzdrowieniu teściowej Piotra i o tych, którzy „z nastaniem wieczora [...] przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych. Uzdroził wielu dotkniętych różnymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił” (Mk 1, 30 -34).

Od czasów publicznej działalności Jezusa upłynęły wieki, a ludzie nadal cierpią i umierają. Tych trudnych doświadczeń nie wykreślił On z naszego życia. Cierpienie, jako skutek grzechu pierworodnego, zyskało jednak w krzyżu Jezusa Chrystusa nowy sens. Stało się udziałem w Jego zbawczym dziele. Co więcej, Jezus uczynił je drogą zbawienia rodzaju ludzkiego przez swoją okrutną mękę i śmierć na krzyżu. Wyraził to św. Paweł, gdy pisał: „Teraz raduję się w cierpieniach za was i ze swej strony w moim ciele dopełniam braki udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół”

(Kol 1, 24).

Drodzy chorzy, cierpiący i samotni, przez krzyż choroby i krzyż podeszłego wieku, które wiążą się nieraz z samotnością, zostaliście w sposób szczególny zaproszeni do udziału w krzyżu Jezusa Chrystusa. On sam powiedział: „Kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje” (Łk 9, 23). Szukajcie więc mocy w krzyżu Chrystusa i za przykładem Apostoła Narodów często powtarzajcie słowa, które były dla niego otuchą: „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4, 13). W doświadczeniu krzyża choroby i cierpienia Jezus nie pozostawia Was bez wsparcia i obietnicy nagrody. Zwraca się do Was z serdecznym zaproszeniem: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście a Ja was pokrzepię” (Mt 11, 28). A św. Paweł zapewnia nas: „jeżeli wspólnie z Chrystusem cierpimy to po to, by wspólnie mieć udział w chwale” (Rz 8, 17).

Chciejcie uwierzyć i zawierzyć Jezusowi. Korzystajcie z uzdrawiającej łaski, którą daje Chrystus Pan zwłaszcza w sakramencie pokuty, namaszczenia chorych i Eucharystii. Ojciec Święty Benedykt XVI w tegorocznym Orędziu z okazji Światowego Dnia Chorego przypomina, jak ważna jest obecność Jezusa w tym trudnym etapie Waszego życia, znaczonego chorobą, cierpieniem, samotnością. Papież pragnie również być w duchowej bliskości z chorymi, którzy przebywają w szpitalach i innych placówkach opieki zdrowotnej bądź są pielęgnowani w domach rodzinnych, i zapewnia wszystkich o trosce i miłości całego Kościoła.

Wy, drodzy, stanowicie bardzo ważną część Kościoła. Jesteście siłą Kościoła. Przez Wasze cierpienia spływa na Kościół tak wiele Bożych łask. I za to szczerze i serdecznie Wam dziękujemy.

Ośmielamy się Was także prosić, byście nadal ofiarowali Wasze cierpienia w wielu intencjach naszego Kościoła opolskiego. Bądźcie zapleczem żaru Ognisk Modlitw za Młode Pokolenie, które z inicjatywy biskupa opolskiego zapłonęły przed niespełna dwoma laty w wielu naszych parafiach. Bądźcie wsparciem dla młodzieży przygotowującej się do bierzmowania. Bądźcie źródłem siły dla małżeństw i rodzin, które przeżywają trudności i kryzysy. Wypraszać łaski tym, którzy pogubieni są na drogach życia i odmawiają miejsca Bogu i Jego przykazaniom w swojej codzienności.

Siostry i bracia, liturgia Słowa dzisiejszej niedzieli i zbliżający się Światowy Dzień Chorego są także wyzwaniem dla ludzi zdrowych. Najpierw skłaniają do szczególnej jedności z tymi, których dotyka cierpienie i choroba. Otoczmy ich naszą gorliwą modlitwą, a natchnieni słowami Pana Jezusa: „byłem chory, a odwiedziliście Mnie” (Mt 25,36) starajmy się częściej spotykać z tymi, którzy chorują. Niech te spotkania będą ważnym elementem chrześcijańskiego przeżywania niedzieli, niech pomagają oswajać młode pokolenie z trudną rzeczywistością choroby i bólu oraz wychowują do odpowiedzialności i miłosierdzia. Tym zaś, którzy poszukują Boga w swoim życiu, niech spotkanie z chorymi pozwoli Go odnaleźć w ich cierpiących obliczach. Jako ludzie wiary, sami troszcząc się o jedność z Bogiem na co dzień, ułatwiamy naszym cierpiącym siostram i braciom spotkanie z Tym, który na siebie wziął nasze ludzkie cierpienia. Niech służą temu comiesięczne odwiedziny duszpasterzy i coniedzielna posługa nadzwyczajnych szafarzy Komunii św.

Liturgia Słowa dzisiejszej niedzieli i przesłanie Światowego Dnia Chorego jest skierowane również do Was, drodzy młodzi przyjaciele, którzy cieszyacie się radością młodego wieku. Szanujcie ten wielki skarb jakim jest zdrowie i życie. Nie pozwalajcie też nikomu, by – wykorzystując Wasz młodzieńczy entuzjazm – niszczyliście ingerował w Wasze życie.

Siostry i bracia zgromadzeni na niedzielnej Eucharystii, zanieście troskę Kościoła i nasze pasterskie pozdrowienie wszystkim, którzy z powodu choroby, podeszłego wieku i cierpienia nie mogą być tu z nami, którzy także w tej godzinie przeżywają swoistą drogę krzyżową. Bądźcie postaćami naszej wdzięczności za ich przykład wiary, a także za cierpienie ofiarowane za Kościół święty.

Z wielkim szacunkiem myślimy dzisiaj o wszystkich, którzy posługują chorym. Dziękujemy lekarzom, pielęgniarkom i wszystkim pracownikom służby zdrowia za ofiarną posługę chorym i cierpiącym. Wierzmy, że trudności z jakimi zmagają się służba zdrowia, ustąpią i nie zubożą w żaden sposób wrażliwości na ludzkie cierpienie. Z wielkim uznaniem patrzymy na posługujących w hospicjach, na pracowników Stacji Opieki Caritas, rehabilitantów i wszystkich wolontariuszy. Słowa szczerzej wdzięczności kierujemy do wszystkich, którzy nie tylko z racji piastowanego urzędu, ale wielkiej wrażliwości serca starają się być zawsze blisko ludzi chorych

i cierpiących.

Szczególne uznanie należy się współdomownikom chorych, którzy nieraz przez długie lata pełnią ofiarną rolę dobrego Samarytanina, pomocnego Szymona z Cyreny i współczującej Weroniki.

Dziękujemy kapłanom, którzy posługują chorym w szpitalach lub odwiedzają ich z posługą sakramentalną w domach. Dziękujemy także nadzwyczajnym szafarzom, którzy co niedzielę zanoszą Komunię św. ludziom starszym i chorym, a przez tę posługę sprawiają, że sam Jezus Chrystus staje się dla nich umocnieniem.

Drodzy! Otoczmy troską wszystkich chorych i cierpiących nie tylko z okazji zbliżającego się Światowego Dnia Chorego, ale także na co dzień. Wtedy bowiem – zgodnie z usłyszanymi dziś słowami św. Pawła – będziemy mieli naprawdę „udział w Ewangelii” (1 Kor 9, 23). A w trosce o ludzi chorych i w jedności z wszystkimi potrzebującymi niech nam zawsze towarzyszy błogosławieństwo Ojca i Syna i Ducha Świętego.

† Paweł Stobrawa

opolski biskup pomocniczy

Drodzy Współbracia Kapłani, proszę o odczytanie niniejszego Słowa pasterskiego w niedzielę 5 lutego br.

Ponawiam zaproszenie na dzień skupienia dla kapłanów, który odbędzie się w dwóch terminach: 17 lutego (piątek) – początek o godz. 16.00 i w sobotę 18 lutego od godz. 10.00

† Andrzej Czaja

Biskup Opolski